

Передплата

на «РУСЛАНА» виносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 ар. (20 кор.)
на пів року . . . 5 ар. (10 кор.)
на чверть року . . . 2 1/2 ар. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Подопакоє число до 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очі і душу ми вирнеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Руслакових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділей і руских свят о год 6-її пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. І. п. Домбровського (Хоруцини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламації неопечатаї вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надслани» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Бувало а нині.

(+) Не дуже то ше така давна минувшина в історії австрійської ради державної, а здаєть ся, як би се була згадка з часів густою мракою від нас відділених. А було се так недавно, сегорічної весни. З неімовірною після обструкційної доби ревностю забрала ся посольська палата до роботи, сторонництва з лівиці і правиці ішли навперейми в пильности і роботі, а правительство щедрою рукою роздавало на всі боки незвичайні дари, всі були вдоволені. Була се доба великих інвестицій, водних каналів і залізниць. Але правительство вичерпало свою щедрість і з того часу вдоволенє між послами значно охолонуло, правительство висунуло бюджет, податок від залізничних білетів і з того часу якось озаябла охота до роботи, а хоч рада державна вже цілий місяць зібрана, покінчила ледво загальну розправу бюджетову і в палаті при першій читанні і в комісії.

А час не стоїть, день минає за днем, кінець року наближав ся і про ухваленє бюджету не тільки в палаті нема вже мови, але вельми можна сумнівати ся, чи комісія уповає ся з ним перед Різдом. Тимчасом посольська палата займає ся полагодуванєм наглих внесень, котрі виростають як гриби по дощи, хоч на дневнім порядку стоїть важний для селянства закон про господарські спілки. В четвер підчас галабурди викликаної ославлєним Шенереріанцем Штайном, відгрожували ся всенімці, що внесуть 22 наглі внесеня. А як-раз в четвер цісар приймає на аудієнції вибраного недавно віцепрезидента па-

лати посольської Кайзера і висловив свій жаль, що полагодуванє найпильніших справ так проволікає ся і звернув увагу на конечнє полагодуванє бюджету, бо без того правильна господарка державна є неможлива. Віцепрезидент Кайзер приписав головну причину сего невідповідного на теперішні обставини регулямінови, з чим і монарх згодив ся, однак додав, що з ніякої сторони не приложено рук, щоби переведено зміну регуляміну. Всі загально відчувають потребу такої зміни: правительство, президія палати, послы і парламентарні сторонництва, але нема відваги і охоти приступити до роботи в тім напрямі. Минувшої середі князь Ліхтенштайн на зборах католицкого політичного товариства на Леопольдштадт вказав також на потребу такої зміни і висловив такий погляд, що накопи посольська палата не є в силі сама перевести зміну регуляміну, то повинно правительство октроювати новий, відповідний обставинам регулямін. Се легко сказати, але не так легко а бодай не так безпечно можна перевести. Досвід, який зроблено в Італії з накинєнем нового регуляміну, наказує і тут певну осторогу. Парламентарні сторонництва, як небудь кожде про себе відчувають потребу відповідного регуляміну, нерадо схотять дати почин до зміни, бо кожде думає собі — і мені може колись стати в пригоді дотеперішний регулямін. Отже від одного чи другого сторонництва почин до того не вийде. Може се хиба стати ся за згодою всіх сторонництв, наколиб дійшло до згоди в головних основах, тоді правительство могло би взяти в свої руки переведенє реформи.

Реформа духовного семинаря.

В дальнім ході уступу до питомців посланє звертає увагу на сию евентуальність, коли дехто з питомців по скінченю теології схоче посвятити ся педагогічній діяльности. В тім згляді заявляє посланє:

«Не єсьмо противні тому, щоби питомці по скінченім богословію могли записувати ся на філософію і евентуально зіставати професорами гімназияльними; однак такому більше, як кождому иньшому потреба би бути передовсім добрим богословом.»

«Перенятій ревностіо сьвященника і знаючи духа і науку Церкви Христової, міг би не один з Вас в такім положеню причинати ся до доброго вихованя нашої молодежи. Не знаючи однак духа і науки Церкви, міг би одним словом вольнодумним більше пошкодити, чам кождий світський чоловік, що не знаючи катехизму, дурні суди видає о Церкві і єї праці.»

«Такє позволенє однак застерігаю собі, і приймаючи до семінаря так на перший рік як на наступні, уважаю *conditio sine qua non* обітницю дану кождим питомцем, що в данім часі до ординації стане і студія факультету філософічного зробити завезлими від позволеня уділеного своїм Ординариятю.»

«Хто би з Вас проте не мав наміреня по скінченіх студиях бути сьвященником, той мав би обовязок совісти Ректорови, зглядно мені при мершій нагоді се сказати. Ошукував би нас, не сповняючи сего обовязку. Хто з Вас мав би наміренє по богословію перейти з позволенєм Ординариятю на факультет філософічний і яко сьвященник зістати професором, мусів би в часі перебуваня в семінарі богословія найменше два рази тільки учати ся ще иньших предметів і приготовлювати ся на іспит *ex uni-*

3)

ДЖЕРОЛЯМО РОВЕТТА.

НІКЧЕМНІ ТИРАНИ

З італійської мови переклав

Данило Зарічний.

— «Таж Віргінія Іла далеко менше від сеї пажерливої Агвішки!»

По правді сказати, обвинєне о пажерливість було дуже несправедливє, бо єього не було ніколи в домі Портоманєрів, ту ніхто не їв до сита, не виключаючи і графа Вячеслава. Лише графиня, звивляючись обезсилєнем, некла собі бублики, підчас коли професор був в школі, а се повселяло її оісля, в часі обіду, гамувати апетит мужа, по приміру єї власної уміркованости.

Проте обоє не мали багато видатків, а тим менше задля аристократичного смаку графині Орзоліни. Дохди їх не доходили ніколи до трех тисячів лірів, всі разом; хотій граф Вячеслав бігав все по школі на приватні лекції.

— «Бідачиско пудьгує, коли не вчить латини! — говорила графиня кривливим голосом до професорів, які окружали її вечером в каварни європейській. — Всна сажала показати, що єї сього не треба, а противно вона ненавидить сьго непотрібного чоловікового труда; від-

так між стїнами своєї хати догризала єму, лаючи, аби кинув ся де вишукати собі лекцій.

Пані бажала конче держати ся моди, хотій не богато не доставало єї до єорока. Вона зважала себе першою дамою, та все закручувала волосє на чолі. Горда на свою товстість, надутість та одіж, що звертала увагу всіх, не хотїла навіть вірити, що її хибує власної принадї ізза аїдженних зубів і єлеганції, мимо чорних музолів, на які ніколи не зважала, бо все за домом носила рукавички. Впрочім шанувала себе дуже, а найбільше дбала про чистоту: раз в тижни ходила купати ся до св. Луки, а вечером розповідала в каварни європейській, яка то вона здорова, «свіжа» по кождій такій купалі.

Чоловікові товариші не могли сього знєсти, але підчиняли ся єї з огляду на педагога, чоловіка малого, горбатого, дихавичного, що не міг добре розпізнати окружаючих його осіб ізза слабого зору.

При таких вимогах і так почислєних грошах, рєзумеє ся, прєсмаки столові пішли в забутє.

— Се, що зїсть ся, вже не верне — говорила графиня по сїбї — коли граф Вячеслав крєшив собі кусники хлїба до чарки з вином, та робив собі таку юшку.

— Противно одіж все зістане і чоловік виглядає красно. А прєцінь жінка ядро родини. Як виходить між людей, показує ся єїм красно

одїта, в кождім згляді остає окрасою хати, а противно, хтож втикає піс, що ми варьмо? Не правда, Славку?

Граф, підчас кождої відповідї, спускав очі на свій чорний сурдут, витертий і знищений. Але після думки графинї, одіж чоловіка не надавала ніякої гідности родинї; і дійсно, граф від довгого часу мав ту саму одіж, перелицьовану на всі боки, так, що ясноїла зі споду і звернуха. А графиня і тут умїла заховати позір як звичайно, бурмотячи:

— Се вже не можливе; учені ніколи не хотять зважати на свою туалєту. Я все кричу на свого чоловіка і ніколи не маю щастя побачити його добре одїтого; а як на сялу кажу зробити новий сурдут, то ніяким способом не хоче його одїти і так старіє ся в шафі.

Се були люди, що живють на спєсіб собак; пізнають ся по нюхови. Так стало ся з графом Вячеславом і Орзоліною, що пізнала ся з ним в Віченції, де він був учителем в приватнім заведеню. А мали спроможність знюхати ся, бо Орзоліна була власне дочкою властительки сеї каміниці, де професор приходив учителювати. Обоє нікчемні, обоє пусті і одинаково думні, були се звичайні доробкєвчї і вже зі зверхнього виду граф Вячеслав думав, що жінка по смерти матери дістане дещо гроша, а Орзоліна сподївала ся користи ізза шляхоцького замука, котре так високо цінила. Так побрали ся обоє случайно, як звживає ся лік, котрого не пробує

тинська окр. рада шк. на посаду катехита при вародних школах в Рогатині, а бобрєнка окр. рада шк. на посаду при народних школах в Бібрці і Берездівцях. — О. Йосиф Застирець став сталим катехитом при відільових школах в Бережанах. — Презенту на Германів декан львівського-загородського дістав о. Іван Яблоньський, сеструдиак в Печені. — Конкурс розписаний на парохію Красів дек. ширецького. — Со-трудніцтво в Завалсві одержав о. Лука Побоярський. — Завідателство Бірок великих одержав о. Мих. Левіцький з Дубоковець ex cuitendo.

Наш земляк, Б. Дідур, феноменальний сьпів-вак (basso profundo), вертає небавом до Варшави по тріумфальних виступах в Америці.

Відень, 16. падолиста. В неділю відбуде ся тут велике віче славянських студентів задля ухвалення тїснійшої, студентської організації, яка би обнімала всі університетські справи.

Телеграми.

Відень, 16. падолиста. Епископів, які тут радять на річній конференції, приняв цїсар на аудієнції.

Наука, штука, література.

Руский народний театр переїхав до Самбора і заповів в салі «Готелю Народного» отєї вистави: Дня 16. с. м. «Дон Цезар», оперета в 3 діях Делінгера; дня 17. «Ой не ходи Грицю та на вечерницю», драма в 5 діях зі сьпівами і танцями Олександрова і Старичкого; дня 19. «Ямари», оперета в 3 діях Целера; дня 21. «Черноморці», оперета народна в 3 діях М. Лисенка; дня 23. «Жидівка вихрестка», драма зі сьпівами і танцями в 5 діях Тогобочного; дня 26. «Занорожець за Дунаєм», опера в 3 діях Артимовського; дня 28. «Невольник», образ історичний в 5 діях Кропивницького; дня 30. «Барон циганський», оперета в 3 діях Стравса; дня 1. грудня по раз перший в репертуарі руского театру «Шисі в липах», опера в 3 діях Кропивницького.

Відень, 16. падолиста. На засїданю провідників німецької лївиці обговорювано докладно справу голосова за диспозитивним фондом та становиса Німців в справі креованя чеської техніки в Берлі. Остаточних рішень не ухвалено, але признано загально, що супроти відносин в німецькім таборі та далеко сягаючих чеських постулатів, корисне поладженє бїжучих парламентарних справ стає прямо неможливим. Правителство повинно запропонувати завішенє одружя, с. є: усунєнє національних квєстий на другий план.

Прага, 16. падолиста. «Politik» називає ситуацію дуже поважною і безвідрадною та зазначає, що правителство старє ся навязати переговори з представителями німецької лївиці і з чеськими пбслами, щоби вяснити ситуацію.

Лондон, 16. падолиста. Дневники доносять з Одесси, що небавом має удати ся окреме турецьке посольство до Петербурга в якійсь дуже важкій справі. Близших поясненє до тепер нема.

Кольолія, 16. падолиста. «Köln. Ztg.» доносить з Петербурга, що після реляції одного місіонаря, який прибув з Пекїна, Китай заплатив суму 500.000 рублів на відбудованє збуреної підчас заворухєнь в р. 1900. церкви російської амбасади і згодив ся на се, щоби в Пекїні побудовано великий, православний монастир.

Брунселя, 16. падолиста. Міжнародне, социалїстичне бюро розіслало протест против поступованя Англії в таборах, в яких помістила бурських перебїжців та полонників. Протест містить зазив до социалїстичних, парламентарних фракцій всїх країв, щоби внесли інтерпеляції до правителств, о скілько можливо, всюда одного дня, с. є 26. падолиста задля узисканя успішної интервенції. Сей манїфест підписали також англїйські социалїсти.

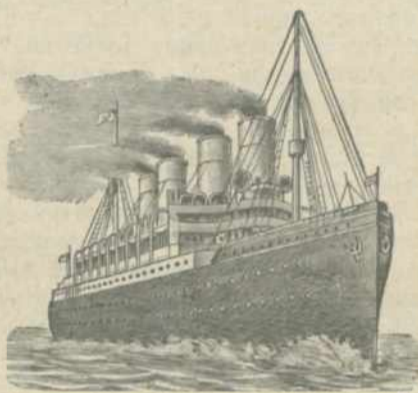
COLOSSEUM Ernesta Thoma.

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Снішна. Небувала, сензацийна програма! від 1. до 16. падолиста 1901.

При сївучасти військової музики 80. н. п.

- 1) Дружина Волковського, українські сьпівачи і тансери. 2) Zazell і Vernon, найкомїчніші американські гімнастики на потрійнім реку. 3) Міліути Selma Goerner і Ida Mahr, в комедії: «Проба любови». 4) The Calder Brothers, комїчна пантомїна «збитки волоцюгів». 5) Miss Ravensberg, англїйська сьпівачка. 6) Орхестра і режисер-граф. 7) Les Usas, подїя в магазині капелюхів. 8) Carma, фантастична тансєрка. 9) Lena Wella, куплетиста. 10) Les Amor's, комїчні еквілїбристи. 11) Олександр Trebitsch, гуморист. 12) Marguerite de Stratanius, субретка.

Що дня о 8. год. вечером велике представленє. В неділю і сьвята два представленє. Що пятницї High-Life представленє. Бїлети вчаснїше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.



Ц. к. концесїонованє Бюро подорожї і експедиційне Софїї Бесядзкої ОСЬВЕНЦІМ, ДВОРЕЦЬ продає окружні бїлети залїзничї, корабельні карти І-шої і II-ої класєв, та межипонладовї карти для виселєнців до Америки. — Проспекти даром і оплатно. —

Лекційна комісія

студентів філософїчного відїлу львівского університету, яка остає під зверхним проводом проф. Твардовского, поручає здібних інструкторів і домових учителів. — Устні зголошеня приймають члени комісії щоденно (навіть в неділі і сьвята) на університетї (І п. Саля VIII) межє 12 год. — Адреса: Лекційна комісія студентів філософїчного відїлу, Львів, Університет.

Дешевим і гарним дарунком

при вських нагодах. — якщо гарна прикраса комнат і Картини: Верещагіна, Шевченко в до-мївнїй і Сластьона, Шевченкова мєгила. Можна дістати через адмінїстрацію „Руслана“ з пересилкою за 1 кор. 60 сот.

Др. Олександр Бодган КУЛАЧКОВСКИЙ, субститут надв. адвоката д-ра Отмара Райзера і оборонець в карних справах у Відни, I, Tuchlauben ч. 4 або XIII/9 Suppëgasse ч. 9.

Розклад поїздів залїзничих обовязуючий від 1 го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середньо-європейского).

Table with 4 columns: Direction, Time, Station, and Notes. It details train schedules to and from Lviv, listing stops like Krakow, Berlin, Vienna, and various regional stations.

Пасажирскі билєти вїзду вїзять ся від 5 годин 59 минут рано. Час середньо-європейскій рїховать ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середньо-європейского = 12 год. 56 мин. часу львівского. — В мїстї выдають билєти Льдї: Звичайні билєти агенція часовиши Ст. I, Совекозьского в пасажи Із сьвяти ч. 9, від 7. год. рано до 8. вечером, а билєти звичайні і вські инші, тарифи, як строванї провідники, розкладї Льдї і т. п. бюро інформаційне ц. к. залїзниць державних (ул. Біргєтска ч. 5, в подїрку, сходи II, двєрї ч. 52.) в урядових годинах (8-3 а в сьвята 9-12).

Товариство взаїмного кредиту „Дністер”

стоваришенє зарєстрованє в обмеженою порукою Львів, ринок ч. 10. (дїм «Просьвіти») приймає вкладаи до опрєцентованя на 4%. Позички удїляють ся членам за сьлатою 5 1/2 % і 1% додатку на кошти адмінїстрації, почавши від 200 корон і висше, до половини вартости гіпотєки на сьлату в ратах до 10 літ. Позички над 500 корон мусять бути інтабульовані, а до 500 кор. або інтабульовані, або з порукою 2 ручителів відповідних. Сьвященники не посїдаючі гіпотєки мусять крім поруки 2 ручителів предложити полїсу житєву; забезпечатись на житє треба тїлько через «Дністер» в Товариствї взаїмних забезпечєнь в Кракові. Удїл членський вносить ся 50 кор. вписове 2 кор. Членом бути може тїлько член забезпечений в «Дністрі». З днем 31. грудня 1900 стан: число членів 1857 фонд резервовий 6919 кор. 46 сот вплаченї удїли 73087 " " вкладаи щадничї 806808 " " удїлевї позички 768737 " " касовий оборот в 1900 році 2424157 " " Інформації до позичок удїляє Дирекція листовно або агенти Товариства взаїмних забезпечєнь «Дністер».